

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoP/1/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715215456
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6715215456.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, vo veci starostlivosti o maloletú S. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpenú opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny T., pracovisko E., dieťa matky M. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. č. XX a otca S. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom F. č. XX, prechodne bytom A. č. XXX, o návrhu otca na nariadenie predbežného opatrenia, o odvolaní otca dieťaťa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen zo dňa 12. 11. 2015 č. k. 11P/23/2015 - 9, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie okresného súdu.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd návrh otca na nariadenie predbežného opatrenia zamietol s odôvodnením, že neboli splnené podmienky pre vydanie predbežného opatrenia, pretože nebolo preukázané, že by matka starostlivosť o maloleté dieťa zanedbávala. Súd nezistil dôvody pre to, aby maloletá S. F., nar. XX. XX. XXXX, bola dočasne zverená do výchovy a starostlivosti otca.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie otec maloletého dieťaťa. Žiadal rozhodnutie okresného súdu zmeniť a podanému návrhu na vydanie predbežného opatrenia vyhovieť. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že okresný súd vychádzal z nesprávneho a neúplného skutkového stavu veci, a preto dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukazoval na to, že maloleté dieťa niekoľkokrát vyjadrilo svoj názor, že chce, aby bola zverená do jeho osobnej starostlivosti. Túto vôľu maloletého dieťaťa okresný súd nerespektoval. Okrem toho poukazoval na to, že má vytvorené riadne podmienky pre starostlivosť o maloleté dieťa a nebol by problém ani s tým, aby mohlo maloleté dieťa navštevovať základnú školu v mieste bydliska otca. Pokiaľ maloleté dieťa bude v starostlivosti matky, tak je predpoklad, že sa vzťahy medzi maloletým dieťaťom a matkou ešte viac zhoršia.

Na odvolanie otca dieťaťa sa matka maloletého dieťaťa nevyjadrila.

Krajský súd preskúmal uznesenie okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a toto v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania otca maloletého dieťaťa dospel krajský súd k záveru, že okresný súd mal dostatočné podklady pre posúdenie návrhu na vydanie predbežného opatrenia, tieto aj náležitým spôsobom vyhodnotil a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením

§ 157 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 167 ods. 2 a § 169 ods. 1 O. s. p. S dôvodmi uznesenia okresného súdu sa krajský súd stotožňuje a na tieto poukazuje.

Z obsahu spisu vyplýva, že otec maloletého dieťaťa podal návrh na vydanie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal zverenia maloletého dieťaťa - S. F., nar. XX. XX. XXXX, do jeho osobnej starostlivosti s poukazom na ustanovenie § 76 ods. 1 písm. b/ O. s. p. Išlo teda o predbežné opatrenie podľa § 74 a nasl. O. s. p. Z obsahu predbežného opatrenia je nesporné, že otec maloletého dieťaťa sa domáhal dočasnej úpravy právnych pomerov účastníkov vo vzťahu k maloletému dieťaťu.

Znakom predbežných opatrení podľa ustanovenia § 74 O. s. p. ako aj podľa § 102 O. s. p. je ich predbežný - dočasný charakter. Znamená to, že sa nimi upravujú pomery účastníkov alebo zabezpečuje výkon rozhodnutia do doby, než súd vydá vo veci konečné rozhodnutie. Predbežné opatrenie musí mať preto vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom súdneho konania o žalobe.

Z dočasného charakteru predbežných opatrení ako aj zo skutočností, že nariadením predbežného opatrenia navrhovateľ nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté vo veci samej, vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné na vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej a nemusí dodržať formálny postup určený na dokazovanie, avšak nemožno ho vydať iba na základe tvrdení navrhovateľa bez osvedčenia aspoň základných skutočností umožňujúcich prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť dočasná ochrana a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Dôkazné bremeno, resp. bremeno osvedčenia spočíva výlučne na navrhovateľovi predbežného opatrenia a jeho návrh by mal obsahovať všetky náležitosti umožňujúce jeho vybavenie.

Z obsahu spisu nesporne vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 06. 06. 2011 č. k. 5P/426/2010 - 83 boli maloleté deti F., a to S., nar. XX. XX. XXXX, S., nar. XX. XX. XXXX, F., nar. XX. XX. XXXX, zverené do osobnej starostlivosti matke a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na výživu maloletých detí. Z dôvodov rozsudku okresného súdu vyplýva, že matka prakticky od narodenia maloletých detí zabezpečuje starostlivosť deťom výlučne sama, nakoľko otec pracoval turnusovo v zahraničí. Rozhodol tak z toho dôvodu, že rodičia maloletých detí nie sú manželmi a bolo potrebné v súlade s § 36 ods. 1 Zákona o rodine upraviť práva a povinnosti vo vzťahu k maloletým deťom.

Z pripojenej správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny vo T., odboru sociálnych vecí a rodiny, referátu oddelenia sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately, U. XXXX/X, E., zo dňa 06. 11. 2015 nevyplýva, že by matka nejakým spôsobom zanedbávala starostlivosť o maloleté dieťa. Z vyjadrenia maloletého dieťaťa síce vyplynula jeho túžba po zverení do starostlivosti otca, pričom sama sa vyjadrila, že má matku rada, avšak s matkou si toho času nerozumie a dochádza u nich ku konfliktným situáciám. Z uvedenej správy teda nevyplýva, že by medzi matkou maloletého dieťaťa a maloletou S. bol taký vzájomný a neudržateľný vzťah, ktorý by takým spôsobom vplýval na maloleté dieťa, že by nebolo vhodné, aby bola v osobnej starostlivosti matky. K tomu možno poznamenať, že maloletá S. je vo veku XX rokov, pričom vzhľadom na vývin maloletého dieťaťa, jeho postupné dospievanie a vytváranie si názorov na život je predpoklad, že v takomto období dochádza medzi rodičom a jeho dieťaťom k určitým nedorozumeniam. Táto okolnosť však sama o sebe ešte neznamená, že je to dôvodom na vydanie predbežného opatrenia, ktorým by maloleté dieťa malo byť dočasne zverené do výchovy druhého rodiča napriek tomu, že maloleté dieťa vyjadrilo v tomto smere svoju túžbu. V konečnom dôsledku je potrebné, aby sa prihliadalo aj na záujem maloletého dieťaťa, a pokiaľ teda má dôjsť k zmene výchovného prostredia, musia byť k tomu zistené okolnosti, ktoré sú dôvodom pre zmenu súdneho rozhodnutia, ktorým boli upravené práva a povinnosti vo vzťahu k maloletej S..

Z vyjadrenia otca maloletého dieťaťa v podanom odvolaní jednoznačne vyplýva, že nepodal návrh vo veci samej, ktorým by sa domáhal zverenia maloletej S. do jeho výchovy a opatery. Ako dôvod uvádzal, že tak neurobil z dôvodu, že sa obával o ďalší psychický, fyzický a sociálny vývin maloletej S.. Toto vyjadrenie otca je však v rozpore s podaným návrhom na vydanie predbežného opatrenia, pretože ak má skutočnú obavu o to, že výchova maloletého dieťaťa bude ohrozená, ak toto bude v starostlivosti matky, tak práve táto okolnosť by mala byť dôvodom na to, aby bol podaný návrh na úpravu práv a povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu v dôvodoch jeho rozhodnutia, že len v takomto konaní je možné vykonať rozsiahle dokazovanie, prípadne aj znalecké dokazovanie, ktorým by bolo možné posúdiť, či skutočne zmena výchovného prostredia by

bola pre maloleté dieťa vhodná, a teda či existuje dôvod na zmenu súdneho rozhodnutia, ktorým bola maloletá S. zverená do výchovy a starostlivosti matky.

Za daného stavu je preto aj krajský súd toho názoru, že otec maloletého dieťaťa zatiaľ neosvedčil nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy k maloletému dieťaťu, a teda aj existenciu dôvodu na to, aby bolo vydané predbežné opatrenie.

Z vyššie uvedených dôvodov preto krajský súd považoval rozhodnutie okresného súdu za vecne správne, a preto ho v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Okrem toho vo veci samej by bolo možné vydať predbežné opatrenie podľa § 102 O. s. p., ak by boli k tomu dôvody vyplývajúce zo skutkového stavu veci.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.